

Î N C H E I E R E

04 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul: Maria Ghervas

Judecători: Dumitru Mardari, Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de
Șlapacovschi Igor,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Șlapacovschi Igor
împotriva Societății pe acțiuni ”Regia Apă-Canal Orhei” cu privire la anularea
Deciziei Comisiei speciale și proceselor-verbale din 28 aprilie 2016 privind
efectuarea recalculării pentru serviciile prestate și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2017, prin care s-a
admis apelul declarat de Societatea pe acțiuni ”Regia Apă-Canal Orhei”, casată
hotărârea Judecătoria Orhei din 27 decembrie 2016, și emisă o nouă hotărâre de
respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 15 iulie 2016, Șlapacovschi Igor Ion s-a adresat cu cerere de chemare în
judecată împotriva SA „Regia Apă Canal-Orhei” cu privire la anularea deciziei
Comisiei speciale și proceselor-verbale din 28 aprilie 2016 privind efectuarea
recalculării pentru serviciile prestate și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, la 01 septembrie 2015, a fost
încheiat contractul de furnizare a apei potabile în casele individuale sub nr. 1466 cu
Regia Apa Canal-Orhei.

Invocă că, obiectul contractului menționat supra îl formează bunul imobil
situat în or. Orhei, str. Ion Vodă, 61, al cărui proprietar este Șlapacovschi Igor. De
facto de aproximativ 10 ani reclamantul locuiește împreună cu familia sa în or.
Orhei, str. Ștefan cel Mare, 4, ap. 42.

Notează că, reclamantul nu locuiește în casa situată în str. Ion Vodă, 61, iar
în primăvara anului 2016, reclamantul a decis să dea în chirie respectivul bun imobil.
Deplasându-se acolo, a vrut să deschidă robinetul de avariere, însă a depistat că,
contorul nu era, robinetul era închis. Imediat s-a adresat la IP Orhei cu o plângere
prin care a sesizat organele de drept despre furtul din gospodăria sa. Plângerea a fost
înregistrată în R-2 sub nr. 2261, la 18 aprilie 2016, ziua când a descoperit lipsa

contorului de apă. Inspectoratul de Poliție Orhei în urma examinării circumstanțelor cauzei, a constatat că faptele descrise de către reclamant au fost confirmate, și în cazul identificării persoanelor vinovate de comiterea acestei sustrageri vor fi trase la răspundere contravențională, conform art. 105 din Codul contravențional.

După depunerea plângerii la IP Orhei, în aceeași zi a contactat și SA „Regia Apă Canal-Orhei”, comunicându-le despre furtul contorului de apă. La imobilul de pe str. Ion Vodă, 61, s-au deplasat reprezentanții Regiei, Goncear și Turea, care au aplicat sigiliului RACORN 0091713. Toate acestea au fost înregistrate în Actul nr. 1 din 18 aprilie 2016, cu menționarea sigilării, constatării că contorul este furat și că reclamantul nu locuiește pe această adresă.

Susține că, la 11 mai 2016, a primit o înștiințare din partea SA „Regia Apă Canal-Orhei” prin care a fost informat că, a fost examinat Actul nr. 1 din 18 aprilie 2016 și la ședința Comisiei speciale din 28 aprilie 2016 cu privire la conectarea neautorizată și Comisia specială a decis de inclus la calculul suma de 3 615,84 lei pentru conectare neautorizată, calculul s-a efectuat conform diametrului țevii de 15 mm pentru perioada de 30 zile a câte 8 ore.

Din această informație reclamantului nu i-a fost clar, cum s-a calculat această sumă pentru 223 m³.

Menționează că, a expediat la 17 mai 2016, o cerere prin care a solicitat remiterea în adresa sa a Deciziei Comisiei speciale, pentru a vedea calculul, încadrarea juridică pe care se bazează decizia, termenul de contestare și a acționa în limitele legislației în vigoare.

Consideră că în speța dată nu poate fi vorba de conectare neautorizată, căci aceasta presupune potrivit art. 4 din Legea nr. 303 din 13.12.2013 privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare: ca fiind racordarea neautorizată de către persona fizice sau persoane juridice a instalațiilor interne de apă și/sau de canalizare la sistemul public de alimentare cu apă și/sau de canalizare. Art. 24 din Legea nr. 303 din 13.12.2013 privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare prevede care sunt conectările neautorizate, iar furtul contorului, și cele expuse în Actul nr. 1 din 18.04.2016 nu reflectă niciunul din cazurile prevăzute de lege. Pe când el a încheiat contract cu pârâtul și conectarea la rețeaua publică de alimentare este făcută potrivit legii.

Subliniază că, până a primi Decizia Comisiei reclamantul a primit la 27 mai 2016, cu nr. 505-05, o altă înștiințare din partea SA „Regia Apă Canal-Orhei”, semnată de către directorul general interimar, Perțu V., prin care a fost informat că a fost examinat Actul nr. 1 din 18 aprilie 2016 și la ședința Comisiei speciale din 28 aprilie 2016, privind folosirea apei potabile în lipsa contorului în gospodăria sa (citat din înștiințare). La această ședință s-a decis de efectuat recalcularea prin majorarea datoriei în sumă de 3615,84 lei pentru 223,2 m³ de apă, calculul fiind efectuat conform diametrului țevii de 15 mm, pentru 30 zile a câte 8 ore pe zi. Ambele înștiințări cuprind aceleași calcule, doar că în a doua s-a schimbat motivul majorării calculului, adică mai întâi calculul s-a făcut pentru conectare neautorizată după care s-a făcut pentru folosirea apei potabile în lipsa contorului.

Opinează că, văzând că a solicitat eliberarea Deciziei Comisiei speciale, aceeași Comisie, fără convocarea vreunei ședințe, a schimbat decizia.

Mai menționează că la această comisie nu a fost invitat, ci concubina sa Zaiachina Eliza a asistat, dar care a comunicat că ea nu este proprietara aceluși bun imobil, și că el nu locuiește pe acea stradă, ci doar deține bunul, când de facto locuiește de aproximativ 10 ani pe altă stradă, și că contorul a fost sustras de persoane necunoscute.

Afirmă că, la 21 iunie 2016, a primit copia procesului- verbal nr. 4 din 28 aprilie 2016, în care sunt menționați membrii Comisiei speciale, ordinea de zi și sunt incluse mai multe decizii privind 5 cazuri, printre care și decizia cu privire la cazul său. Din respectivul proces-verbal derivă că, la baza calculului a servit Actul nr. 1 din 18 aprilie 2016, al cărui conținut este diferit cu cel inclus în tabelul din procesul-verbal sus numit, adică Actul, copia căruia se anexează cuprinde mențiunea precum că contorul din spuse a fost furat, iar reclamantul nu locuiește la acea casă și s-a sigilat. Pe când în procesul-verbal este trecut precum că actul din 18 aprilie 2016 este privitor la folosirea apei potabile în lipsa contorului, ceea ce nu corespunde realității, dar nici celor relatate de controlor.

Notează că, în procesul- verbal/decizie lipsește temeiul juridic pe care se bazează decizia, termenul de contestare a deciziei în caz de dezacord. Respectiv, primind acest proces-verbal la data de 21 iunie 2016, în termenul de adresare în contencios administrativ de 30 de zile de la data primirii a înaintat această cerere.

Relevă că, la data de 11 iunie 2016, controlorul Turea V. a adus chitanța de plată la domiciliul reclamantului de pe str. Ștefan cel Mare, 4, ap. 42, cu privire la plata sumei de 3615,84 lei cu titlu de datorie. De fapt controlorul, de fiecare dată când venea să îi aducă chitanța de plată pentru imobilul de pe str. I. Vodă, 61, venea acolo unde locuiește reclamantul.

La 14 iunie 2016, reclamantul a expediat prin oficiul poștal refuzul de a achita chitanța de plată pentru că încă nu primise decizia comisiei, și intenționa să o atace în instanța de judecată. Iar potrivit art. 15 alin. 2 lit. j) din Legea nr. 303 din 13.12.2013 privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare, operatorul e obligat să restituie consumatorilor plățile facturate incorect și să achite despăgubiri pentru prejudiciile cauzate din vina sa, în conformitate cu actele legislative și cu alte acte normative în vigoare.

Prin urmare, consideră actul SA „Regia Apă Canal-Orhei” ca fiind ilegal, întocmit cu încălcări. El a anunțat furnizorul/pârâtul în termen cât mai scurt până la 24 de ore despre sustragerea contorului, după ce au fost sesizat organele de drept, potrivit art. 3 din Contractul de furnizare a apei potabile încheiat cu furnizorul.

Prin acest act consideră reclamantul că i-au fost lezate drepturile sale, impunându-se plata pentru ceva ce nu s-a dovedit și nu are un temei juridic la bază, și nici suport probatoriu.

Crede că s-a luat o decizie în lipsa sa, nu i s-a oferit dreptul de a aduce probe în favoarea sa, de face careva explicații. În speța dată nu poate fi vorba despre pierderi de apă, căci și controlorul a constatat lipsa contorului, nu s-a indicat asupra scurgerilor de apă, or potrivit pct. 68 din Regulamentul - cadru privind folosirea sistemelor comunale de alimentare cu apă și de canalizare aprobat prin Hotărârea guvernului nr. 656 din 27.05.2002, în cazul când consumatorul nu dispune de contoare și din rețelele consumatului sunt depistate pierderi (scurgeri) de apă,

furnizorul calculează volumul apei furnizate în funcție de secțiunea conductei, la care a fost depistată defecțiunea, ținând cont de viteza apei în tronsonul respectiv de 1,5 m/sec și timpul cât au durat scurgerile. Existența pierderilor se înregistrează într-un proces-verbal, perfectat de reprezentantul furnizorului. Scurgeri de apă nu au fost depistate, atunci când a venit reclamantul, dar și ulterior controlorul, în fântână de distribuție a apei nu era cu apă, or vreun proces -verbal în acest sens nu a fost întocmit.

Solicită suspendarea executării procesului-verbal nr. 4 din 28 aprilie 2016 al Comisiei speciale din cadrul SA „Regia Apă Canal-Orhei” și executării Deciziei comisiei speciale din 28 aprilie 2016 în partea ce ține de efectuarea recalculării prin majorarea datoriei în sumă de 3 615,84 lei pentru 223,2 m³ de apă, calculul fiind efectuat conform diametrului țevii de 15 mm, pentru perioada de 30 zile a câte 8 ore pe zi pentru cet. Șlapacovschi Igor, domiciliat în or. Orhei str. Ștefan cel Mare, 4/42 și a achitării chitanței de plată cu suma de 3615.84 lei cu titlu de datorie; anularea procesului-verbal nr. 4 din 28 aprilie 2016 al Comisiei speciale din cadrul SA „Regia Apă Canal-Orhei” în partea ce se referă la efectuarea recalculării prin majorarea datoriei în sumă de 3615,84 lei pentru 223, 2 m³ de apă, calculul fiind efectuat conform diametrului țevii de 15 mm, pentru perioada de 30 zile a câte 8 ore pe zi pentru cet. Șlapacovschi Igor, proprietarul imobilului amplasat pe str. Ion Vodă 61, or. Orhei, domiciliat în or. Orhei str. Ștefan cel Mare, 4/42; anularea deciziei Comisiei speciale din cadrul SA „Regia Apă Canal-Orhei”, emise la 28 aprilie 2016, în partea ce ține de efectuarea recalculării prin majorarea datoriei cu 3615,84 lei pentru 223,2 m³ de apă, calculul fiind efectuat conform diametrului țevii de 15 mm, pentru perioada de 30 zile a câte 8 ore pe zi pentru cet. Șlapacovschi Igor, proprietarul imobilului amplasat pe str. Ion Vodă 61, or. Orhei, domiciliat în or. Orhei str. Ștefan cel Mare, 4/42; anularea chitanței de plată, cont 702630 cu datoria de 3 615,84 lei din motivele expuse mai sus. Restituirea cheltuielilor de judecată pe care le-a suportat reclamantul pe parcursul examinării prezentei cereri din contul pârâtului, Regia Apă Canal-Orhei SA, în beneficiului lui Șlapacovschi Igor.

Prin hotărârea Judecătoriei Orhei din 27 decembrie 2016, acțiunea a fost admisă.

S-a anulat procesul-verbal nr. 4 din 28 aprilie 2016 la nr. d/o 2 al Comisiei speciale din cadrul SA „Regia Apă Canal-Orhei” în partea ce se referă la efectuarea recalculării prin majorarea datoriei în sumă de 3615,84 lei pentru 223, 2 m³ de apă, calculul fiind efectuat conform diametrului țevii de 15 mm, pentru perioada de 30 zile a câte 8 ore pe zi pentru cet. Șlapacovschi Igor, proprietarul imobilului amplasat pe str. Ion Vodă, 61, or. Orhei, domiciliat în or. Orhei str. Ștefan cel Mare, 4/42.

S-a anulat Decizia Comisiei speciale din cadrul SA „Regia Apă Canal-Orhei”, emise la 28 aprilie 2016, în partea ce ține de efectuarea recalculării prin majorarea datoriei cu 3615,84 lei pentru 223,2 m de apă, calculul fiind efectuat conform diametrului țevii de 15 mm, pentru perioada de 30 zile a câte 8 ore pe zi pentru cet. Șlapacovschi Igor, proprietarul imobilului amplasat pe str. Ion Vodă 61, or. Orhei, domiciliat în or. Orhei str. Ștefan cel Mare, 4/42.

S-a anulat chitanța de plată, cont 702630 cu datoria de 3 615,84 lei din motivele expuse mai sus.

S-a încasa de la SA „Regia Apă Canal-Orhei”, în beneficiul lui Șlapacovschi Igor, suma în mărime de 2000 (două mii) lei, cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 20 ianuarie 2017, SA „Regia Apă Canal-Orhei” a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Orhei din 27 decembrie 2016, solicitând casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2017 s-a admis apelul declarat de Societatea pe acțiuni „Regia Apă-Canal Orhei”, s-a casat hotărârea Judecătoriei Orhei din 27 decembrie 2016, și s-a emis o nouă hotărâre de respingere a acțiunii.

La adoptarea soluției instanța de apel a invocat că, întemeiat și legal a fost emis procesul-verbal și Decizia Comisiei speciale a SA „Regia Apă Canal-Orhei” din 28 aprilie 2016. Or, careva temeuri prin prisma art. 26 alin.(1) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, nu au fost stabilite.

În acest sens, instanța de apel a menționat că, faptul depunerii plângerii la Inspectoratul de Poliție Orhei la 18 aprilie 2016 (f. d. 31) de către Zaiachina Eliza cu privire la faptul sustragerii contorului de apă de la imobilul situat în or. Orhei, str. Ion Vodă, 61, nu indică asupra faptului ilegalității Actului nr. 1 (f. d.12) din 18 aprilie 2016, care a servit drept temei la emiterea Deciziei Comisiei speciale din cadrul SA „Regia Apă Canal-Orhei” din 28 aprilie 2016.

Reiterează instanța de apel că, instanța de fond greșit a dat apreciere pct. 85 din Regulamentul cu privire la serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare, precum că SA „Regia Apă Canal-Orhei” a aplicat apelantului o sancțiune ilegală, care nu are nici o bază legală.

Astfel, aprecierea instanței de fond cu privire la aceea că, SA „Regia Apă Canal-Orhei” a aplicat apelantului o sancțiune pentru consum fraudulos nu corespunde realității, deoarece în procesul-verbal din 28 aprilie 2016, este indicat că a fost examinat actul nr. 1 din 18 aprilie 2016 privind folosirea apei potabile în lipsa contorului și a fost efectuat recalcularea prin majorarea datoriei în sumă de 3615,84 lei pentru 223,2 m³ de apă pentru folosirea apei în lipsa contorului.

La 20 iulie 2017 Șlapacovschi Igor a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În susținerea recursului s-a invocat că instanța de apel a interpretat în mod eronat legea și anume prevederile pct.111 din Regulamentul cu privire la serviciul public de alimentare și de canalizare, ignorând prevederile și consecutivitatea aplicării pct.107 din același Regulament.

În conformitate cu art.434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei redactate.

Din actele pricinii rezultă că decizia Curții de Apel Chișinău este emisă la 28 martie 2017.

Curtea de Apel Chișinău la 04 mai 2017 a expediat recurentului copia deciziei motivate a instanței de apel, însă la materialele dosarului lipsește dovada

recepționării acesteia, astfel recursul depus la 20 iulie 2017 este depus în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Examinând temeiurile recursului declarat de Șlapacovschi Igor, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Șlapacovschi Igor, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele

de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Șlapacovschi Igor.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Șlapacovschi Igor se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Maria Ghervas

Judecători

Dumitru Mardari

Iurie Bejenaru